

૫૪૫૮

ખડાવલીના

ગાયનો. —

યે કીરસા સને ૧૮૬૭ કે ૫૨ચીસવે કાયદે કે મુતાગીક
દાખીસે રજીટર હુવા હયે ઔર છરકે તમામ હુકક
મેહતા જમનાદાસ ભગવાનદાસકી કુપ-
નીન અપને કમરેઝે-રખે હયે, ઇસ
લીએ કોઈ સાહેબ છાપનેકા
કઝદ ન ફરમાવે, ઓગ
ફાયદેકે નુકસાન
ન હોવે.

મુંબઈ

“મુબોધપ્રકાશ” પ્રેસમાં છાપ્યું છે.

સંવત ૧૮૪૫.

ઇ. સ. ૧૯૮૯

કીમત દોઢ આના.

બકાવલાના ગાયનો.

૧ (બંદગી) અંગ્રેજી—ઝીંઝોટી.

શાદીકે ચમનમે હયે ફૂલ ખીલે ફૂલ ખીલે ફૂલ ખીલે—તર્જ
હીકમને ખુદાકો હમ માન ગયે માન ગયે માન ગયે,
તપ અમ હયે શાદીઓ ગમ જાન ગયે જાન ગયે જાન ગયે;
કોઇ હયે શાદાં કોઇ હયે નાલાં, કુલ્લોમન, અલયલાકાનુન જાન લે
કોઇ હયે ખન્દાં કોઇ હયે ગીરીયાં જહાંત હયે ફાંની જાન ગયે;
બંદગી તેરી ફૂલ હયે હમ પર બેશુમા હરજમાં કર અગત બામગત,
બખ્શે ખુદા મહશરમે કયુંકર અલઅમા બરજમાં જાન ગયે.

૨ બરહન્સ—મસનવી.

શહેનશાહ હુજાદ આલીમદાર—તર્જ

રામીશગર—ખુદાવન્દે આલમ શહે અદ્દો દાદ;
ખુદા બર લે આયેગા દીલકી મુરાદ.
ગુલીસ્તાને શાહીમે આકે સખા;
કરે આપકે શુન્યએ દીલકો વા.
કે તઓઅમ હયે શાદી વો ગમ દર જહા;
કંહી અયેશો હશરત કંહી હયે ફુગાં.
યે હયે સાઅને બદ નીકલ જાએગી;
બસારતસે ઝુલ્મત બદલ જાએગી.
મગર અબ હલાજ હસકા કરના ઝરર;
કે આ જાએ તા અશમે સુતતાંમે તુર.

૩ બરવા—ગઝલ.

ઇસ આતશે ઉલ્કતને હયે કયા આગ લગાદી (અસલી)
અફસોસ કે આંખોસે દીખાઈ નહી હેતા —તર્જ

બાદશાહ—અફસોસકે આંખોમે મેરે તુર નહી હયે;
ઇસ તરાકકા હવા મુજેહ મન્હુર નહી હયે—અફસોસ.
અઝ બહેરે નખી કુરરતુલ અથે તયેને પયમ્બર-
આંખે મેરી પુરતુર હો કુચ દુર નહી હયે—અફસોસ.
યે તખ્ત યે અફસર મેરે કીસ કોમકા ચારખ;
અબ અયેશકા ખવાહાં દીલે રન્હુર નહી હયે—અફસોસ.

અક્ષમોક્ષી અસારત ગઈ દીદારે પીસરસે;
મુખતાર હયે દીવ મઝોતસે મજામુર નહી હયે—અક્ષસોસ.
મઝોકુદ દવા કરદું દોઅચ્ચા કઝોન કરેગા;
ઝીન્દા બજાંદા બસ અમો બાકર નહી હયે—અક્ષમોસે.

૪ ઝીંઝોટી—કુમરી.

તુ ન કુમલા જીઅરવા ઝો પીતા મેરા—તર્જ.

મેરે બાંકે સાવરીયાં (અસલી)

ચારોંશાહઝાદે—બહે રોસન નજરવા હરકી દયાસે પીતા તોરી—
બહે રોસન નજરવા.

૧-શાહઝાદા—ભટકું બનબન દાર કારન અબી છાંડુ નગરવા,
૨-શાહઝાદા—જલથલ દેખું દાર પાઝીં છાન મારું દગરવા,
૩-શાહઝાદા—ધરમકુ બગીં કુલ સે આઝીં કસું અબી કમરવા,
૪-શાહઝાદા—કુલ ન પાઝીં સીસ કટાઝીં રાખું નાહીં જીઅરવા,

૫ પીલુ—ગજલ.

મેરા ખારા કંદા ચારો ગયા અલ્લાહી અલ્લાહ હયે (અસલી)

મુજે તુમ છોડકર ખારો કંદાકો રૂઠે જાતે હો—તર્જ.

ખાદરશાહ—મુજેહ યહાં છોડકે ખારો તુમે મનજુર જાના હયે;
યઝીં જોના તુમારા ચે અજલકા મેરે આના હયે.
સહારેસે તુમારે ઝીન્દગી કુચ મેરી બાકીથી;
તુમારે પીછે પીછે જોન મેરીબી રવાના હયે.
ખુદાકે વાસ્તે બેટા મુજેહ અધાહી રહેને દો;
ચે બાકી ઉમ્ર ખું પીપીકે લખ્તે દીવકો ખાના હયે.
મરીઝે ખસ્ત દીલકે તરહસે મંઝે દીલ શીકસ્તા હું;
સફરકે નામસે મનજુર ક્યા મેરા સતાના હયે.

૬ ઝાંઝોટી—જુગની.

પરદેમન જુગની લેગઈ (અસલી)

સુનો શાહ ઝે ખાત હમારી—તર્જ.

ચારોં શાહઝાદે—

અઝે શાહ ન કીજીઝે ઝારી—હો જાચેગી દીવકો કરારી;
શામીઝ હયે ફઝલે ખારી—દો રઝા હમે સુલતાન.
હમ મીલકે ચારોં બીરાદર—જાતે ચેક શુલકે ખાતર,
આચેગી ફરલે બહારીરે—અઝે શાહ.

૭ યમન—બેલાવલ.

દારે ફનાસે દીવકો હઠાઝેગા યા નહી (અસલી)

અચે કાશ ગમ મેરા કબી જાચેગા યા નહી—તર્જ.

તાળુ લમુલુક—અએ અર્પ રહમ કુચ તુજેહ આયેગા યા નહી;
 દીલસે પદરકે ગમ મેરા જાયેગા યા નહી—અયે.
 કબ તક યે ગરદીશે મુજેહ દેતા રહેગા તુ;
 મા બાપસે બી મેરે મીલાયેગા યા નહી—અયે.
 યે તીરા જખતકો શબે ગમસે ફક્ક કબી;
 યેક રોઝ દીન ખુશીકા દીખાયેગા યા નહી—અયે.
 આખર હકીશે ઝારસે કબતક યે કબરવી;
 સીધા હો રાહે રાસ્ત જતાયેગા યા નહી—અયે.

૮ હુમરી.

કંગનવા મોરા કરસે સરક ગયોરે (અસલી)

સરખર એ બોળન અપને તુમ અયે સાહેબ દાલોરે—તર્જ.

ઝૌરત—સુનો મેરે પ્યારે અંધે મીઆં ખાત હમારીરે;

અંધા—અએ જાને મન વોહ ક્યા હએ.

ઝૌરત—ક્યા ખયાં કરે હાલ ઉસકા—સુનો મેરે પ્યારે.

ઝૌરત—થી જો પડોસન પ્યારીરે,

અંધા—ક્યા વોહ મરગઘ બીચારીરે,

ઝૌરત—વોહ મરી નહી પર ઉસકા, એક દુધકા થા બચ્ચા,

અંધા—વોહ મર ગયા હએ હએ કએસા,

ક્યા અયે બીબી ઉસ નાદાંકો આઘ બીમારીરે—સુનો મેરે.

ઝૌરત—દુધ ઉસકી માદરકા પીને પીતે ગલેમે ફસા,

અંધા—પ્યારી દુધ હોતા કએસા,

ઝૌરત—ગીઆ સુદેદ કપડે જએસા,

અંધા—મંએ સુદેદબી નહી સમજ,

ખતલાદે મુજકો દુધ હએ કીતના વજનમે ભારીરે—સુનો મેરે

ઝૌરત—સુન સુદેદ જયસા બએદા વોહ ગંદારે.

અંધા—બીબી મંએ તો હું અંધારે,

ઝૌરત—હએ સુદેદ બગલા જએસા,

અંધા—બગલા કએસા હએ ખતલા,

(ઝૌરત હાથસે બગલેકી શકલ ખતલાના, અંધા ઉરકે હાત
 પર હાત શીરાકે કહેના)

ઝૌરત—દેખો બગલા અયેસા હોતા હયે મંએ જાહા વારીરે—સુનો.

અંધા—જખકે દુધ હો ખતના બડા તો બચ્ચેકે ગલેમે બડા,

યે હલકમે જાવે કયું કર ગર ધુસા તો બએસા મર,

યે દુધ ફસા બએકે ગલેમે માદર ખારીરે—સુનો.

૬ કાહારવા.

મંએ તો ખીલાઈથી ગબર જવાં (અસલી)

તુમ આએ જો ચારે જવાન—તર્જ.

હીલખર—કહો તો સાહેબ આએ કંદાસે યદાં,

ચારોપે યક જાં હએ કુરખાન—કહો.

દેખકે ચારોંકી સુરતકો,

હુઈ દરખનસા મંએ હએ રનરે—ચારોપે મેરી.

નસો વામક ફરહાદો મજનુ,

હો તુમ ચારો જવાનરે—ચારોપે મેરી.

દમનો ઉઝરા શરીં વો લએલા,

ચારોં હએ મુજસે અંચારે—ચારોપે

ચાટનેં હએ લખ સુનકે ગાના,

કીતના હએ શીરીં ઝખાન રે—ચારોપે.

૧૦ ઝીંઝોટી—કુમરી

દરસન ખીન અંખીયા તરસ રહી (અસલી)

દરખન બન ચહેરા ચમક રહા—તર્જ.

તોન શાહુઝાદે—સુરજસા મુખડા ઝલક રહા,

ઝલક રહા ઝલકાએ રહા—સુરજસા.

નએન કટારી લાગી કંઝજવા,

કાયામે મન ખીલક રહા—સુરજસા.

૧૧ બરવા—કુમરી

નંદાજીકો લાલા મોરે નંદાજીકે લાલા (અસલી)

કયું હયે દેર લગાઇ ખારો કયું હયે દેર લગાઇ—તર્જ.

હીલખર—ચલનેમે કયા ખુરાઇ ખારો ચલનેમે કયા ખુરાઇ,

ખખતને કી હયે રસાઈ ખારો ચલનેમે કયા ખુરાઇ,

અંપા અંખેલી મોગરા શખ્ખો ગુઝ લાલા હયે ખીસે હુવે,

દેખો યહાંસે દેતે દેખાઈ ચલનેમે કયા ખુરાઈ.

૧૨ જંમલા.

કીસી મસ્તકે આનેકી આરઝુ હએ (અસલી)

હએ તકદીર જાગી તુમારી હમારી—તર્જ.

ચારોં શાહુઝાદે—યે હએ નેક ખખતી તુમારી હમારી;

ખુલાતી હએ, ધરમે ખારી હમારી—યે હએ.

અસો જલ્લં જાંએ ખુદારા મહંમે;

હસે હોગી ખસ ઇન્તેઝારી હમારી—યે હએ

પરીઝાદ અએસા બદીલ અમે ખીરાદર;
બળ લાએમા તાળેદારી હમારી—યે હએ.

૧૩ પરજ.

હઠી પરલાત સમરીએ શ્રી ગણેશ દેવા (અસલી)
લાઇ બદાર બાગમે બેલા અએલી મોગરા—તર્જ.

દીલબર—લાઈ નસીમ બાગમે કયાહો બદારે દીલકુશા;
હીજરકે બાદ વસ્લ હયે બુલબુલે ગુલપે હયે શીદા—લાઇ.
બાદા કશોંકી હયે મઝાહ બાગમે છાઇ હયે ઘટા;
દઓર ચલા શરાબકા દેર ન કરના સાકીયા—લાઇ.
સાને ચમન હયે પાર હયે જોશપે આબશાર હયે;
બાગે ધરમ નીસાર હયે બુલબુલોંકી હયે યે સદા—લાઈ.
મસ્ત હરએક ખરત તત કયું ન હો મએસે ગુલબદના;
ઝુમ રહા હયે સખ ચમન નરશા દુઆલા હો ગયા—લાઇ.

૧૪

રતો તુમ દરસન સદા મલી (મરાઠી)

કહું ક્યા તુમ સખ જો આ ગયે—તર્જ.

દીલબર—કહો ક્યા સોંચ યહાં તુમ આગયે કરકે કરમકી મોહિપે નઝર,
પરત ખબર અએન ન આયે ગઓરી સખર—યંહા.
જોરસે તુમને નકારા બજાએ જળ, જાન ગઇ માન ગઈ
આ ગઈ ઇધર—ક્યા સોંચ યહાં તુમ આ ગયે.

૧૫ ખીંઝોટી-કુમરી.

પીયાકે ચીત્ર બન પ્રીતમ પીઆરે (અસલી)

કાહે ખીજ બન બન બન ધુંડે—તર્જ.

દીલબર—ધુંડને જાંવે પીઆકો મુરખ બન બયેરાગી બનમારે—ધુંડને
ઘટમાં ગંજા ઘટમાં જમના ઘટમાં દવારકા કાસીરે;
સોંચ ગુરકા બેલા હો કર પીઆકા દરશન મનમારે—ધુંડને

૧૬ કાહારવા.

સાડેતીન પેસે સેર મછલી ના બેચુંગી (અસલી)

ચીતવન તુમારી નીરાલી હએ—તર્જ

દીલબર—નએનન તોરી મતવાલી હએ,
મધવાકી ભરી મધવાકી પીઆલી હએ—નએનન.
ટપક પડત મુખડેસે જોબનવા;
વાકી આલ નીરાલી હએ—નએનન.

૧૭ કાહારવા.

છોડી બામનકી અંગીયાકો ઉતરે લગાકે અલી (અસલી)

છોરે રાજકે અંખીયોમે કજરા લગાકે ચલે—તર્જ.
 દીલખર—મેરી મતવારી નયેનસે માર કટાર ચલી—મેરી.
 ચાલ નીરાલી છલખતવાલી સુરત બોલી ભાલી;
 નખરેસે આશક હો અપને દીખાયે બાહાર ચલી—મેરી.

૧૮ પહાડી.

લો આખરી યે સખઝ પરીકા સલામ હયે (અસલી)
 ખારી ખતા મઆફ કરો પુર કુસુર હયે—તર્જ.
 ચારો શાહુઝાદે—ખુલખુલ અસીર હો ગયે ફસ્તે બહારમે;
 ગુલ આતે હંએ નઝર હમે હર ખાર ખારમે—ખુ.
 હમ ચાહતેયે કીજીએ સઈયાદકો શીકાર;
 કીસ્મતને લા ફસાઈ દહાને શીકારમે—ખુલખુલ.
 ચોસરકા થા બહાના ગુલામીકે વાસ્તે;
 ક્યા ગુલ શગુદના હો ગયે ચોસરકી હારમે—ખુલ.
 ચારોંકી અઝ હંએ હમે લીલ્લાહ છોડ દે;
 મર જાએ બાદશાહ ન કંઈ ઇન્તેઝારમે—ખુલખુલ.

૧૯ સીંધ—ભયેરવી.

જેલ ખાનેકા દારોગા પકડ ખાંધરે—તર્જ.
 દીલખર—કએદખાનેકે દારોગા તુ લે જારે—કએદખાનેકે.
 કોઇ મસાલા પીસે કોઈ ચઝકી પીસે મુદામ,
 કોઈ જુતે સીવે કોઇ ઝાડુ દે સુખ્હો શામ,
 શીતાળી મેરા હુકમ બજા લારે—કએદખાનેકે.

૨૦ યમન—કહ્યાન.

મેરે વારકો ચેહ સખા દે ખતા (અસલી)
 નઝર આઇ મુજકો અજબ મહેલેકા—તર્જ.
 લાખુલમુદક—જો કોઠેયે હંએ જલ્લગર મહેલેકા,
 હુવા શેફતા દીલ ખુદાકી કસમ;
 ગઝબ હુસ્ન હંએ નાઝ કહેરે ખુદા,
 હંએ અશ્વા કીયામત આદાકી કસમ;
 જખી પુરઝીયા હયે કે ખુરીશદ હયે,
 વોહ રખસાર દો બદરે જખીદ હયે;
 દો ખમદાર અખર મહે ઇદ હયે,
 કે વશમ્સુ ઝૌર વદદોહાકી કસમ;
 ખુદારા મેહ ક્યા હયેગા દેખો ઝરા,
 રખા દરપે નકકારા ઝૌર હયે લીખા;

ખખર ઉસકી મામા હો તુજકો સુના,
કરે ખુશ તુજેહ કીખીયાકી કસમ.

૨૧ કહ્યાન—લાવની.

કરના ધનાઅત દોમંસે એક મંત્ર મોહોકો પીઆરારે (અસલી)

છન સુખ પલીઆં ગુડીઆં ખેલીયાં—તર્જ.

લાવુલ—સુનકે તોરા હાલ અયે દીલખર મનકો લગી મોરે તલમલીયાં,
મકરો કરેઓ જૈરો સીતમકે પડે જહાંમે ખલખલીયાં,
ખેલકે ચૈસર સંગ તેહારે કયું ન મચાઈ રંગ રલીયાં,
હુંદને મોરે ભાઇયોંકો સખ લશ્કર હયે શીરતા ગલીયાં,
ફખસે તેહારે ચમ્મેન નહી હયે મોરે મનકો ખેલીયાં.

૨૨ કખત.

ચારોંમે આર હો ફુલોંમે ખાર હો ખાલક ખેઝાર હો મરદુમ આઝારસે;
આખેદ હુંશીઆરહો દીલકો કરારહો છના દુસ્વારહો ઝાતી મએ ખવારસે;
લગામ ન તંગ હો પાઞિસે લંગ હો ચલનેસે તંગ હો ખરે મુરદારસે;
રાહીકો નંગ હો ફરસંગ સંગ હો રસ્તેમે જંગ હો નૌકર બીમારસે;
દૌલત ગઈ હો હક્મત ગઈ હો ઇઝઝત ગઈ હો ઝીનાકે કારસે;
જખ અયેસે કામ હો કયુંકર ન નામ હો ખેશક ગુલામ હો ચૈસરકીહારસે.

૨૩ બયેરવી—કુમરી.

મંએ જગાએ હારીરે—(અસલી)

મન લગાએ હારીરે ચેરી સૈયા તેહારીરે — તર્જ

દીલખર—મંએ મનાએ હારીરે જોજો તોપે વારીરે—મંએ

લાખ મનાઇ ચેક ન માની મંએ તો દાસી હું તેહારીરે—મંએ;

૨૪ અંગરેજી—તર્જ.

જયેસા કરના વયેસા ભરના (અસલી)

જો તુ ખવારી આહે સારી બનકર જવારી દર દર ખેલ—તર્જ.

દારૈગા—ખરાખો ખસ્તા હોના હો તો અયે દીલે નાદાં ચૈસર ખેલ,

માલો ઝરકા હોના હો તો અપને તુકસાં ચૈસર ખેલ,

છોડ મહલકો હોના આહે મુકીમે ઝીન્દાં ચૈસર ખેલ,

દાગે ગુલામી ખાના હો તો હરદમ હરઆં ચૈસર ખેલ.

૧-શાહઝાદા—અસીર હું કીરદીગાર બસ ના તવાનો ઝાર,

૨-શાહઝાદા—હું મંએબી શમસાર દે અખ્શ કીરદીગાર,

૩-શાહઝાદા—મંએ હું ઉમીદવાર હયે તુજકો ઈખ્તીઆર;

૪-શાહઝાદા—કહેતા હું ઝીન્દાર ન નાદાં ચૈસર ખેલ—ખરાખો.

૨૫ ઝીઝોરી—કુમરી.

ઝીરી નાદાન મંએતો બહીરી (અસલી)

સુની હંએ તુને બાને જો જો હમસે—તર્જ
 તાબુલમુલુક—મંએ તુમસે જુદા હોતા હું હો તુમ હમસે;
 ઝીન્દાર ન તુમ રોના ગમસે—મંએ,
 શુલ્લ લાઝી જા બાગે ધરમસે;
 યાને જવાહેરકો યમસે—મંએ.

૨૬ ખરવા-કુમરી.

ખીંદીયા લે ગઈ મોરીરે (અસલી)
 એજ સૈયાં છાંડ ન તુ મોરીરે નગરીયાં—તર્જ
 દીલખર—માનો સૈયાં બતીયાં મોરે છાંડો ન નગરીયાં—માનો
 દગર કહેન હંએ બાગે ધરમકી,
 ખીજલી ચમકે કારી કારી જાઈરે બદરીયાં—માનો.

૨૭ માલકોસ.

કયેસી બાતે હયે ધસ વખત કહા હો દીલખર—તર્જ.
 તાબુલમુલુક—બાતોં બાતોંમે ન પરીયોંસે ઉડાઓ દીલખર;
 જંગે દેનોંસે ન ઇન્સાકુ દરાવો દીલખર--બાતોં.
 અશ્ર કુલ ખલક કહાતા હંએ યે ઇન્સાં પીવારે,
 સર નુયું દેન હંએ લાચાર હંએ પરીયાં પીચારે—બાતોં.
 લેકે અશુશરી તુમ છલ્લા દે જાના મુજકો;
 દેખો યે યાદ રહે જુલ ન જાના મુજકો—બાતોં.

૨૮ જંગલા.

ઉતારો જોગી વેસરે (અસલી)
 હીજરે સનમમે ઝીંદગી દુશવાર હો ગઈ—તર્જ.
 દીલખર—ખન્જર ગલેપે કુરકતે દીલદાર હો ગઈ;
 આસાં હયે મર્ગ ઝીંદગી દુશવાર હો ગઈ—ખન્જર.
 છોડ યહાંપર દીલખરકો બસ ચલા ગયા દીલદાર,
 ખીજાં ચમનમે આ ગઈ જાંતી રહી બહાર,
 જુલ જુલ ખીજાંકે જાઓરસે લાચાર હો ગઈ—ખન્જર.
 જહાંપે ગુલયે હાય હાય વહાંપે હયે સખ ખાર,
 સર્વે રવાં જાતા રહા કહેતી હયે કુમરી પુકાર,
 લાલા જંહાયા ઉસ જગા અંગાર હો ગઈ—ખન્જર.

૨૯ પીલુ-ખરવા.

અયે રફકે કમર છોકા જલાના નહી આછા (અસલી)
 મર ફક્ક તેરા બારે ખુદાયા નહી હોતા—તર્જ.
 તાબુલ—મુજપર તેરા અહેસાન ખુદાયા નહી હોતા;
 ધસ દસ્તમે ઇન્સાન ખુદ આયા નહી હોતા—મુજપર.

યે વાદીયે પુર ખચોક્કસે કબ રહેતા સલામત;
 ગર મેરા નીગાહ્યાન ખુદાયા નહી હોતા—મુજપર.
 યે કોહકે દામનમે જો આરામ હૈ મંએ;
 તથે અબ યે ખીયાઆન ખુદાયા નહી હોતા—મુજપર.
 મસ્કન હયે મહાં ગચોક્કસે ખીયાઆનકા એશક;
 બન્દા યે હીરાસાન ખુદાયા નહી હોતા—મુજપર.

૩૦ અંએજી—તર્જ.

તૈયાર હયે યે નાગ (અસલી)

અયે દાવરે સમદ મદદ મદદ—તર્જ

તાબુલમુલુક—યા અલ્લાહ હુસ સમદ મદદ મદદ મદદ,
 દુર હોવે રન્જે ગમ હંએ દીલમે એ અદદ,
 નીઅત યે દેવકી હએ બદ મદદ મદદ મદદ
 હએ સુલયમાંકી દોહાઇ હો બજાએ રદ.

૩૧ બયેરવી-ગજલ.

તેરે સાની અગર કોઇ બશર હોવે તો મંએ જાનુ (અસલી)

તેરી માનીન્દ આલમમે પરી હોવે તો મંએ જાનુ—તર્જ.

પરીયાં—તેરે માનીન્દ જોહરા મુશ્તરી હોવે તો મંએ જાનુ;
 ફલકપર ક્યા પરસ્તાંમે પરી હોવે તો મંએ જાનુ—તેરે.
 ફલક નાજાં હએ સુખહો શામ મેહરે માહપર લંકાન;
 જાંખીનો રખસે તેરે હમસરી હોવે તો મંએ જાનુ—તેરે.
 સબી દન્દાનો લખ નાયાબ હયે લંકી । સુકાખીતમે;
 તેરે લાલો ગોહર અયે જજોહરી હોવે તો મંએ જાનુ—તેરે.
 હસાં યુસુફયે ઇસ માહબુબસા પએદા ઝમાનેમે;
 તેરી ગરદીશસે ચખે ચનબરી હોવેતો મંએ જાનુ—તેરે.

૩૨ ઝીઝોટી-ગજલ.

ગર હમને દીલ સનમકો દીયા શીર કાસીકો ક્યા (અસલી)

મંએ જાનતીથી પરીયાંસે અછા નહી કોઇ--તર્જ.

બકાવલી—યું કહેતેથે સખ પરીયાંસે બાલા નહી કોઈ,
 વો જુહ હએ ઇન્સાનસે આલા નહી કોઈ—યું.
 મંએ ખવાબમે દેખી હું જુસે વએસા જહાંમે;
 અબ તક મદે કુદરતને બનાયા નહી કોઇ—યું.
 વોહ હુરન ખુદાદાદને દીવાની કીયા હએ;
 સરમે મેરે ઇરકે સીયા સઓદા નહી કોઇ—યું.
 કઓન હુરકા પતા દેગા મુજેહ અએ દીલેનાલા;
 ઇસ ખુબીકા ઇન્સાન તો દેખા નહી કોઇ—યું.

દાહત હયે મીઠી ચલી (મરાઠી રાગની)

ઇંદ્રાસનમે ફએલી મોરી વાં વાહવા વાહવા અએસી—તર્જ.

બકાવલી—માહશીએ રાગનમે ગાનેકા હો ગયા મેરે શોહરા,
ગાના ઝમીંપર સુનકે ફલકપર વજદ કર ગઇ ઝોહરા;
હુવાયા મે આલમ—ખુદા રખે માહશીલ કાયમ.
શમઅ રખોંકે તુરસે જલસા હુવા મુનવર સારા,
જરન ન અએસા કીએ કબી જમશીદો ફરીદું દારા-હુવાયા

૩૪ બેગીઆ—આસાવરી

ખીયાલ આના હએ દીલકો શીકવએ બેદાદ કયા કીઝએ (અસલી)
ન હોના ચાહીએ નાઝાં કીસીકો ઝીન્દગાનીમે—તર્જ.
ન ભુત્ર અએ બુલખુએ દીલ તુ ચુલોંકી નઓ જવાનીપર;
અગસ હએ રહે રહે સદહા દો રોઝા ઝીન્દગાનીપર—ન ભુત્ર
તસવ્વર હએ કીસીકા રૂબર તસવીર શીરતી હએ;
તરદદખ કયું ન હો દીલસે કહો બેહેઝાદ માનીપર—ન ભુત્ર.
બરસને ચક્ષતર શઆએ દહનસે બાહર આતે હએ;
તીતરસમ હએ કે દેખો આગ મે રોશન હએ પાનીપર—ન ભુત્ર.

૩૫ ભયેરવી—ગઝલ.

મસ્કમે તેરે કોહે ગમ સરપે લીયા જા હોસોહો (અસલી)
હાલ સુન અએ સગન પરી રાત હુઈ સીતમગરી—તર્જ.
બકાવલી—હાલ સગન પરી મેરા કહેતી હું સુન લે કયા હુવા;
શગફો સમાસે મંએને આ સો ગઇ સેજ પર ઝરા-હાલ.
આ ગઇ નીન્દ નાગહાં દેખતી કયા હું યક જવાં;
હુસ્નકા કયા કરે બયાં લાઝીં કહાંસે વો ઝંબા-હાલ.
ચહેરાયા માહે ચઓદવીં દોનોથે જુલ્ફ અબરી;
આંખેથે આહુંવાને ચીં લખો દહનથે શકકરીં-હાલ.
ખુત્ર ગઈ ચક્ષમે યેક બાર પહેલુસે બઠ ગયા વો યાર;
જબસે ન દીલકો હયે કરાર રોઝીં ન કયું મંએ ઝરો ઝાર-હાલ
હાએ હુની ન ચુદતયુ બએકે ન મીતકે દુખદુ;
ઉરકુ ખીકાકે રૂબર બોસે લું થી મે આરઝુ-હાલ.

૩૬ પીલુ-બરવા-ગઝલ.

કીસી બેકસકો ઐયે બેદાદગર મારા તો કયા મારા (અસલી.)
હલાલી હાલ અબ દીલકા બે બહેતર હો તો કયું કર હો-તર્જ.

બકાવલી—મંએ હયેરાં હું ખુદાયા વસ્તે દીલખર હો તો ક્યું કર હો,
 ગમે કુરકતકી બીમારી યે બહેતર હો તો ક્યું કર હો—મંએ
 શમે કુરકતમે રોરો કે જખીં પથરપે ધીસ્તી હું;
 સીતારા બખ્તકા મેરે મુનબ્બર હોતો ક્યું કર હો—મંએ.

૨૭ પીલ—બરવા.

સખી એ આનોસવી ધામકે બાહી (મરાઠી)

હયે હયે હયેરાની આજ હએ પાછ—તર્જ.

હયે હયે કયા નીંદ મુજેહથી આછ સુધ ખુધ અપની બોસરાહ,
 હયે હયે ગુલ મેરા કીસને ચુરાછ સુધ ખુધ અપની બીસરાહ,
 હયે હયે ગુલચીને ચોરીસે યહાં આયા મેરે ગુલકો ઉસીને ઉડાયા,
 હયે હયે યાં કોછ નહી હયે પરાછ સુધ ખુધ અપની બીરાસાહ,
 હયે હયે યે ચમનમે આયા કઝારા મેરા જોખન લુટા સારા,
 હયે હયે મુજેહ બના દીયા સઓદાછ સુધ ખુધ અપની બીસરાહ,
 હયે હયે દીલ ગબરાતા હયે બીલકુવ નજર આતા નહી મેરા ગુલ,
 હયે હયે આંખોમે નહી બીનાછ સુધ ખુધ અપની બીસરાહ.

૩૮ ધુન—જંગલા.

નસેલી પીતખ્બર ઝરી ઝરીકે ઝર તારે લાલ સાડી (અસલી મરાઠી)

અયે બાદે સખ જા ચમન ચમન શીર પતા તુ ગુલકા લા—તર્જ.

અયે નસીમ શીર જા ચમન ચમન ખુ વો રશકે ગુલકી લા,

લા પએકે સખા હો જા જા જા જા—પએકે.

વો ગએરતે ગુલશન મીઝે તો મેરા સલામ દે પહોંચા,

જવાબે સલામ શીર લે આ જા જા—પએકે.

૩૯ કાઝીંગડા.

ગુર જોજો પાટી હમારી (અસલી)

કરંજ કાહે પરખાશ નાદાનોસે—તર્જ.

બહીજ મોહે સોખત નાંદાનોકી—બહીજ.

દેખકે સપના દીવાની ન હોતી;

અપને બેગાનોકી—બહીજ.

કીસ્મતસે ગુલ મેરા ચોરી ભયોરે;

ચુરત હયે કયા ઇસાનોકી—બહીજ.

૪૦ મરાઠી—પહાડી.

બટ મોગરા ગુલાબ કચોરી (અસલી)

કાનસા મોહની શકલ ઉતરકર નાહક ગુલપર ગીરા—તર્જ.

હાયે વો ગુલયા મેરા ચારખ છરકી નજરપર ચડા,

વહી ઉસ ગુલપર તટ પડા.

અંગોઠી લેકે છલ્લા દેકે શીર ન ચગનમે ખડા,
ચોર હજો સખ ચોરાંસે ખડા,
હજો નામ પીઆરા કીસ ખુખીસે જડા,
યે નામ ગયા હજો મેરે દીવમે ગડા,
માલુમ હુવા વો ચોરકા દીલ હજો કડા,
ગુલ લે જતા નઝરસે મેરી અપની નઝરકો લડા,
લે ગયા જયેસાકે બંદ પડા.

૪૧ ભુપ-કલ્યાન.

હયે ચારે તુ કઓન કયું આયા વહાં (અસલી)
દીવ બશરકો દેકે અખ બહેલાઈએ--તર્જ.
આપએ અયે હઝરતે ઈરક આપએ,
નામ જા હુ લુલુ અખ ફરગાપએ—આપએ.
રાહબર હો અયે ગમે રન્જે અલમ;
કુશએ દીલદાર તક પેહે આપએ—આપએ.
લે ગયે હો જીસ તરહ સખો કરાર;
જનની આહોતો આ લે જાપએ—આપએ
યું કહું દીવબર મીલે તો રાહમે;
લાપએ તશરીફ સાહેબ લાઈએ—આપએ.

૪૨ જોગીઆ—આસાવરી.

હંસારે રાજા યે પીંજરા નહી તોરા—તર્જ
કુકીર—હીરામન તોતે પીંજરમે બોલેગા કોન;
બોલતા હોજાયેગા રે—હીરામન.
ચુત ચુન માટી મહેલ બનાયા;
મુરખ કહે ધર મેરા રે—હીરામન.
ના ધર તેરા ના ધર મેરા;
ચીડીઆ રઓન બસેરા—હીરામન.
યેક દીન પીંજરા છોડ કરેગા;
જંગલમે જા દેરા રે—હીરામન.

૪૩ ભયેશ્વી—કુમરી.

સોહામ મેરા કયસારે. (અસલી)

કમા ચોરાં પે દોશ ધરં ન્યારે કુઈ યે ખતા—તર્જ.

તાજુલ—કયા તાદાની હુતી દીતા હમસે કહું મંએ જા કીરસે હયે હાત,
મકોરોને મુજસે કરે કન લૂટકે ગુલકો રાહમે રાહજન;
ખાર મુજેકે દે લે ગયે ફરમન બહલ ગઈ સાદી મમસે—કહું.

૪૪ રામ—કલ્યાન.

અજબ સનમકી અદાયે દેખી (અસલી)

બકાવલી હું મંઝે પરી ધરમકી નજુમમે હયે—તર્જ.

બક ૧ વલી—ઈરમકી માલેક બકાવલી હું ખુદા દીયા હયે જમાલ મુજકો;
બના નુજુમી યહાં લે આયા હયે દીનરખાકા ખીયાલ મુજકો.
જો ગુલકુ મેરે આરા ગયાથા વો હયે પીસર યહાંકે બદશાહકા;
પદરકે આંખાંકો કરકે રૌશન દીખાયા કએસા જવાન મુજકો.
લીયાસ મરદના પહેન લી હું યહાંકે શુવતાંસે વત નીલી હું;
ખુદાદમે જીરકે મંઝે ચલી હું હુતા ન ઈરકા વીસાલ મુજકો.
નીકલ વો દોન હીજકે ગયે સખ કરીય હવ તરકે ચારખી રાત;
બર આયેગા મેરે દીનકા મતલબ નજુમમે હયે જમાલ મુજકો.

૪૫ જંગલા.

કીસી મરનકે આનેકી આરઝુ હયે (અસલી)

સીપાસે ખુદા ધર હયે રૌશન હમારા—તર્જ.

બાદશાહ—ખીલા ફરસે ખાલેકસે ગુલશન હમારા;

હુવા ફરે ગુલપર હયે મરન હમારા—ખીલા.

હયે પુર તુર આંખે શીર આઈ અસારત;

ન કયું કર હો અજેવાન રૌશન હમારા—ખીલા.

ખુદાવં દે આલમ વહી મહેરઆં હયે;

અબસ ચંપે ગરહું હયે દુસ્મન હમારા—ખીલા.

૪૬ સારંગ—ગજલ.

તુજકોલી કુચ સઝા ચારી મકકાર આઈયે (અસલી)

અયે બેટા ઈસ નજુમીકા નાદીર ખીયાલ હયે—તર્જ.

બાદશાહ—અયે લડકો ઇસ નજુમીકા સુનીયે યે હાલ હયે,

ઇલમે નજુમમે ઈસે અજા કમાલ હયે—અયે.

તુમ રાહમે યે આનેકી પેહેલે દીયા ખતર;

ઈસ બાકમાલકો નહી હરગીઝ જવાલ હયે—અયે.

કયું કર મીલા યે શુલ તુમેહ પીઆરો બંધા કરે,

રન્જે સફરકા દીલમે હમારે મલાલ હયે—અયે.

ફરજન્દ કરકે હીમતે મરદાના લાયે શુલ;

આરોસે હોના કામ યે અમરે મદાલ હયે—અયે.

૪૭ ઝીંઝોલી—સાવની.

ચારી ચલી સાસરે શીરબી કજુ આના (અસલી)

ખુસરવા તેરે મેહોલાજ સીકંદર દારા—તર્જ.

કેતવાલ—પુરશીદે ફલક હયે અખતકા તેરે તારા,
 મહોતાબ હયે શાહા તેરે સીકન્દર દારા;
 કયા કહું દરતકા હાલ જો મંચેને દેખા,
 ચેક મકાં બના હયે કસરે ફલકકા હમ્તા;
 આર ઝમી કયે ફરમંગ બની હયે ઝરકી,
 નહી નઝર ટહરતી પુરશીદે ખાવરકી;
 હયે દરવાઝોપર જડે જવાહેર મોતી,
 તારોંકી ફલક પર ચમક ન અયેરસી હોતી;
 રેતીકી જા પર જડે જવાહેર ઉમદા,
 હયે બારાદરીકા શાહ અબ્બાસે નકશા;
 હાકમને વંદાકે કી હયે તુમારી ઝીયાદત,
 હમરા અલેં સબ લક્કર લે બ કરામત.

૪૮ જજયવંતી.

હોરીકી બીનક મોહે કાન પડારે (અસલી)
 પતા મુજકો ચોરીકા ખીલકુલ મીત્રા હયે—તર્જ.
 બકાવલી—મીત્રા ચાર મેરા બ ફઝલ ખુદા હયે,
 વહી હોગા મુલર્ચી. નહી દુસરા હયે—મીલા.
 હુઈ મુનકે અહવાલ તરકીન દીલકો:
 મકાં જાકે દેખું વાહ કયેસા બના હયે—મીત્રા.
 બહાર આયેગી કયુ ન અબ દાગે દીલકી;
 મેરા ખુલખુલ દીલ ચે નગમા સરા હયે—મીત્રા.

૪૯ ખીલાવલ.

કહો વાત પીઆરા કહો વાત પીઆરા (અસલી)
 સુન બાત શાહર સુન બાત પીઆરે—તર્જ.
 દીલબર—ન આજિંગી દીલબર ન આજિંગી પીઆરે;
 બબ્બ હુકમ આંખોસે લાજિંગી પીઆરે—ન આજિંગી,
 તરદદુ બ તુમારે મંચે કુરબાન જાજિ;
 મુલામોંકો કયા મુંહ દીખાજિંગી પીઆરે—ન આજિંગી.

૫૦ શ્યામ—કટ્યાન.

વો ઝાલીમ કર તુ ધ્યાન (અસલી)
 શહેવાલા કીંગે ધીઆન—તર્જ.
 તાબુલ—સુનો શાહે ઝુલ કેરામ; આપકા મંચે વહી નહેસ પીસર હું,
 કયા બકુયા ખાજ બસર હું, તાગુલમુલુક દયે નામ—સુનો!
 હુઈ કદમ ખોસી જો મયરસર, શાદ હુવા ચે મુલામ;
 ફઝલે ખુદાસે શાહકી અનામે, અંચેશ હયે મુખહો શામ—સુ.

૫૨ માલકોમ.

તેરા શુદ્ધ એહસાન પરવર દીગાર—તર્જ

આદશાહ—અદા શુદ્ધ કયું કર હો પરવર દીગાર;
 મીલા ગુમ શુદ્ધ વારેસે તાજદાર—અદા,
 હકીકત સુન અયે મેરે નુરે બસર,
 તુજીમી દીયા તેરી મુજકો ખબર,
 તુજેહ ગયેખસે ગન્ગે શૌકત મીલે,
 કે યકબાલકે સાત દૈલત મીલે—અદા.
 મગર તેરે દીદારસે ખુશ કલામ,
 નહી ચક્મમે થા બસારતકા નામ,
 ખીરાદર તેરે લા ઇરમસે વો ફુલ,
 મલે ચક્મપર શૈશની કી હુસુલ—અદા.

૫૨ ઝીઝોટી—હુમરી.

નાઝો નખરેસે સુંદર પીઆરી (અસલી)
 બેહયાઓને કયા દાધ ખાયાં—તર્જ.

આદશાહ—દાધ શાનોપે ખાયે બદઅપ્તર.
 બોંકે ઇઝઝત શીરાયે બદ અપ્તર—દાધ.
 બેટા તાબુલમુલુક અબ બંયા કર;
 સહી અહવાલ ઇન્કા સરાસર—દાધ.

૫૩ કહ્યાન—લાવની.

શાહ હીંદકી નઈ શમશીર. (અસલી.)

શાહ જખ મંએ નીકલા ધરસે આપકે દરસે દહલ દહલ—તર્જ.
 તાબુલ—શાહ તુમારે ખખેફકે મારે નીકલા ધરસે સંલલ સંલલ.
 ખાના બખાના કુચા મકુચા શીરતા રહા જંગલ જંગલ;
 જખકે સુના મંએ ચારોં ખીરાદર ચલે હંથે સુએ ખાગે ઇરમ,
 શાહો બન્દા દર ખએ કિન્કે ચલા ગયા મંએ કદમ કદમ;
 ખેલકે ચૌસર હાર ગયે સખ પાસ નહી થે દામો દીરમ,
 કયેદમે ઇસ દીલગરકે થે થે મંએને છોડાયા ખકે બદમ,
 દાગે ગુલામીકા શાનો પર ખાકે નીકલે મચલ મચલ,
 ખાના બખાના કુચા બકુચા શીરતા રહા જંગલ જંગલ,
 થે તો સીધારે ઇધર મંએ તલાશમે કિસ ગુલકે ચલા,
 મદદસે હમ્માલાકે એ ગુલ બકાવલીકા મુજકે મીલા;
 ના ખીનાકે રાહમે આંખે શૈશન ગુલસે મંએને કીયા,
 છીનકે વો ગુલ ચારોંને મુજસે આપકે સુરમાયે લા મલા,

બનવાયા મંએ દેવોંસે યાં બકાવલીસા મહલ મહલ,
ખાના બખાના કુચા બકુચા શીરતા રહા જંગલ જંગલ.

૫૪ અંગેજી તર્જ.

દુર દુર હો મગદુર કાલી સુરત કે હો દુર (અસલી)
ખવાર ખવાર ચારો ખવાર મંએ હું સુરતસે ખેઝાર-તર્જ.

બાદશાહ—મારમાર કર ચેક ખાર ઇન ચારોંકો દાલો માર,
ચે કાલી સુરત સુરદાર અખ ન દેખુંગા જીનદાર;
હએ કોઇ પહાં, લે જાઓ ઇસ આન;
ખે ઈમાન, હએ ખે ગુમા કાખેલે જીન્દા.

૫૫ બરવા.

હાર પુલાં દેરે માલી હાર પુલાં દે (અસલી)
હાર મીલી હાએ હમે હાર મીલી હાર—તર્જ.

ચારોંશાહઝાદે—હાર મીલી ખાર હવે જીનેસે ખેઝાર,
વાંબી ગીરફતાર હુવે ચહાંબી ગીરફતાર;
ગુલકે એવઝ દાગી હુવે ચૌર મીલા ખાર,
ચૌસર ખેલે જીતને કીસ્મતસે મીલી હાર.

૫૬ કંદ્યાન-કુમરી

રાજા મંએ બન જાગીરે તોહ રાની બનાજી (અસલી)
હર ગુલ પડનેકો પએર હએ શાહ ચક્ષો ચમનમે—તર્જ.

તાગુલમુલુક—ફઝલે ખુદાસે ખયેર હએ શાહ ચક્ષો ચમનમે—ફઝલે,
લાલા ચંખેલી મોતીઆ નસરી;
ખીલે અગ્નયખ સએર હએ—શાહ ચક્ષો,
ખુલખુલોંસે સૈયાદ સીતમગર,
રખતા દીલમે ખયેર હએ—શાહ ચક્ષો,
ઝાહેદ સુએ કાખા ખીરાહમન,
રવાના સુએ દએર હએ—શાહ ચક્ષો.

૫૭ કેદારા.

હુવા હાલ રોશન મુજે ગુલકા પુલ—તર્જ.
બકાવલી—મુજેહ ગુલકા અહવાલ રોશન હવા,
યા ખારીરતાં દીલ રમકે ગુલશન હુવા,
ન કાખા ન બએતુસ સનમ જાગીગી,
મહાસે મંએ ખાએ ઈરમ જાગીગી,
ખુલા હુંગી હમ્માલાકો મેજ કર,
સુરાદે દીલી મરમે આયેગી ખર.

૫૮ જીંઝોટી

દેખો દેખો બગીચેમે કચ્ચોન આયા રે (અસલી)
આહા આહા બકાવલી જન આઈરે—તર્જ.

પરીયાં—હો મુખારક બકાવલી પીઆરી આઈરે—હો
જનતેહી મસ બકાવલીકે આછ ખીઝાં ચેક ખાર;
આનેહી શીર બાગે ધરમકી હો ગઘ ઔર બહાર—હો.
જનનેસે લાલા થે દાગી નરગીસ થે હયેરાન;
આનેસે બુલબુલથે નીમળ આગછ તામો તવાં—હો.
જનનેસે હમ નાલાં થે આનેસે હુવે દીલશાદ;
જનનેસે વીરાન ધરમ થા આનેસે આળાદ—હો.

૫૯ મરાઠી.

ચંદર મુખ મુંદર તન સુન તુ ઝો પરી—તર્જ.

પરીયાં—મન મોહન ગુલમદન બાત સુન કરી;
રાત દીન તોરે બીન ચઝેન ના પડી—મન મોહન
પલ ગીન ગીન હર છીન છીન રઝેન દીન કરી,
સખીઅન સખ મીલકે અમ યાદ કર ખરી,
રોઈ રોઈ મુઘ બુઘ જોઈ અગન મન બેરી,
સરકા બરકા ધરકા કુચ ન કરા ધીઆન રહા,
હમને સહા તેરે બીન પરી—મન મોહન.

૬૦ લાવની.

સજનકે હાત પંખા પંચ રંગી (અસલી)

ગુલે ગુલઝાર નાગ્નેરાનાછ ક્યા બાત યે દીલમે આછ—તર્જ
બકાવલી—ગુલે ચક્તાઝે બાગે ઝેબાછ ખત લીખી તેરી શયેદાઈ—મુલ
ચોરીકે કુરબાન ગઈ મંઝે ગુલકુ લે દે ગયા હઝે ખાર,
નીકાલ લેકે છલ્લા મેરા ઊગલીમે મેરે વાર,
નીંદમે અપની અંગોડી પહેનાછ—ખત લીખી.
ન તામે કુરકત રહી તો ધરસે રવાં હુવી અયે સવે રવાં,
નળુમી બનકે તેરે પદરસે મીલકે અયે ઝીશાન,
દીખાછ અપની ઉરકો દાનાછ—ખત લીખી.
ખીઆલ આયા દીલમે કર હું અહલે મહશીલકુ ખેજન,
દેખકે તુજકો રહમ આ ગયા માન મેરા અહેસાન,
શીર આયા મુજકો ખીઆલે રસવાઈ—ખત લીખી.
જીત લી બાઝી ચીસરકી તો દીલબરસે ક્યા બડા થા કામ
દાગી દરકે લાચોકો છોડા ઈરમે હુવા ક્યા નામ,
કહો ક્યા વુમને હઝે ધઝઝત પાછ—ખત લીખી.

સાસ તેરી હમ્માલા આપ પાસ તેરે ખત લે મેરા,
પડકે ખતકો સાત ચલે આને મે લલા હયે તેરા,
મેહેરખાનીસે મંઝે તુજકો સમગર્થ—ખત લીખી.

૬૧ માંડ-ગઝલ.

જદાઝો સીતમકી સઝાવાર હું (અસલી)

ગુન્હગાર હું ઔર ખતાવાર હું—તર્જ

હમ્માલા—પરી કલકે મંઝે સઝાવાર હું;

ગુન્હગાર હું મંઝે ગુન્હગાર હું—પરી.

મંઝે અપને કીઝે પર પશેમાન હું.

ઝે ચાહે સો કર તુજપે કુરખાન હું—પરી.

૬૨ ઝીઝોટી—હુમરી.

સખી કોઈ શામસે મીલાદે મુજેહ (અસલી)

શર્ત મેરી અગર કચુલ કરે—તર્જ.

ખકાવલી—શર્ત મેરી કરે તુ દીલસે કચુલ;

મુદદઆ તેરા તુ કરેગી હુસુલ—શર્ત.

ખમ્શ દુંગી ખતાઝે તેરે તમામ;

દુંગી મન માનતા તુજેહ ઇન્આમ—શર્ત

૬૩ કુન્ધાન—હુમરી.

તુ રશકે પરી ગઝેરતે હુર હયે (અસલી)

અગર ખાલ તનકે મેરે હો ગુખાન—તર્જ

હમ્માલા—અદા શુક કરને તેરા મેરી જાં;

નહી અયેસી મેરે દહનમે જંબા—અદા

હો ઇરશાદ સરસે જાજીગી;

નહી કઝોલસે અપને શીર જાજીગી—આ.

૬૪

સુન અયે દેવની શર્તે ઈમ્દાદકો—તર્જ

ખકાવલી—શીતાબીસે હમ્માલા તુ હો રવાં;

વો ઇન્સાંકો લેઆતો દુંગી અમા—શીતાબીસે

વોહ હયે ઔર આનેમે હીલા કરે;

ઝે ખત ઔર અંગુશ્તરી ઉરકુ દે—શીતાબીસે.

લે આનેમે ગર તુજકો ઇન્કાર હયે,

તેરા સર હયે ઔર તલવાર હયે—શીતાબીસે.

૬૫ કુન્ધાન—હુમરી.

મધ બરે તઝેનારે (અસલી)

દીલદારી કીનીરે તુને ઝો હમદમ—તર્જ

તાળુલ—હુશીઆરી કીતીરે, આપ જો યહાં, દીલમીલીઆં છલખલીયાં,
રંગ રલીયાં ગલીયાં ગલીયાં સહેલીયાં ઠહેલીયાં ક્યા આયારી કીતીરે—
માતા તુમરે સંગ ચલુંગા, મોહે ખોતાર્થ હએ સજની મોરી,
દીલીએ મીલીએ ચલીએ ક્યા દીલદારી કીતીરે—હુશીઆરી.

૬૬ બેગીઆ—આસાવરી.

તુ કંઠા હએ મેરી જન મંએ તલખગાર હું તેરા (અસલી)
હાઝીર હએ યે મુજરીમ સરે દરમાર તુમારા—તર્જ.

તાળુલમુલુક—ફરમાવો સજા હું મંએ ચુન્હગાર તુમારા;

ગુલ મંએહી ચુરા લે ગયા દીલદાર તુમારા—ફરમાવો,
મર જતાયા દીદારસે હાસીલ હુધ સહેલન;
અયે ધસીએ દૌરાં હું મંએ ખીમાર તુમારા—ફરમાવો.
વાતીદએ હસરતયે યે નરગીસખી તરહસે;
સુદ થુક હુવા શીર મુજેહ દીદાર તુમારા—ફરમાવો.

૬૭ મરાઠી—ભયેરવી

તોરા સચ નહી કહેનારે, મહેમાન—તર્જ.

ખકાવલી—તોરે જુઠ હંએ બતીયાંરે સચ માન મોરી જન,
બતીયાં કરત સારી રતીયાં ગુઝારે—તોરે.
નીકસ રહીથી પરાન યે મોરી,
તરસ તરસ તોરે દરસનકો,
જન જન જન મોરી તુ બાત માન મંએતે તોરી બાત માની
તુ ને મોરી માની—તોરે.

૬૮ લંગડી—રંગત.

જગસે મલા તોરે દરકી ખાક સંદલકા લગાના છોડ દીયા (અસલી)
લીખી હએ તકસીર સરાસર ખતા હમારે હાતોંમે—તર્જ.

તાળુલમુલુક—જુલફોંમે દીલ ફસા હયે કરદો રેહા તુમારે હાતોંમે,
સજાદો ચોરી—કા લેકે કોડા તુમારે હાતોંમે—
ફરકતમે હું કાટો મેરા મલા તુમારે હાતોંમે,
યાદો શરબત-વસ્લકા પીલા તુમારે હાતોંમે—
આશકકા દીલ લીએ હો દે દો ઉઠા તુમારે હાતોંમે,
ચીરકે સીના-રખ્ખો દીલફૂગા તુમારે હાતોંમે—
અલગ હુવા હએ દીલ મેરા દો મીલા તુમારે હાતોંમે—

૬૯

દેખી અયેસી ચતર નાર (અસલી)

મન છીન લીઓ પાહેનાતે મંત્ર યે સુનાઈ—તર્જ.

ખકાવલી—સંયાં મન છીન લીનો મંત્ર એ સુનાઈ,
બાત ક્યા બનાઈ—સંયા મન.

પડકે મંત્ર સૈયાને મોહની મોહપે દાસા,
તોરી આન બાન શાન દી મે હું દેખાઈ—સૈયા મન.

૯૦ ભયેરવી—હુમરી.

મંએનો સેજરીયાં પે ભુલી મોરા દે કંગના (અસલી)
આપની દીલગીરીએસે પીઆરી મોરા છ રંગના—તર્જ.

તાળુલમુલુક—દયા મયાસે સજની મોરા છ રખના—દયા.

મન મોરા નીત તરસ રહાયા,

પીઆરી તોરે દસ ખીના—દયા.

૯૧ સીંધ-ભયેરવી-હુમરી.

મંએ જગાએ હારીરે (અસલી)

ગમ ન ખાઓ વારીરે, સાથી પીઆ મંએ તોરી હું—તર્જ.

ખકાવલી—તુમપે જાગે વારીરે દાસી હું તેહારીરે—તુમપે.

તુને પીઆરવા મન મોરા લીનોરે,

જાગે ખલહારીરે—દાસી.

૯૨ ભયેરવી—ગઝલ.

લાગી હયે લગન તુજસે છોડા કોન સકેગા (અસલી)

નીસખત મેરી અખ તુજસે હટા કોન સકેગા—તર્જ.

ખકાવલી—તુજસે મેરી ઉશ્કટકો ધટા કોન સકેગા,

તાળુલ—સર ઈશ્કકી ખંજરસે કટા કોન સકેગા,

ખકાવલી—યું હુસ્નકી દૌલતકો લોટા કોન સકેગા

તાળુલ—યું નામકો હાતમકે મીટા કોન સકેગા,

ખકાવલી—યું મેરે તરાહ બરમે ખીસ કોન સકેગા,

તાળુલ—જુઝ મેરે તેરા નાઝ ઉઠા કોન સકેગા,

દોના—તા ઉઝ્ર ઝમાતેમે કહો આપને કદમકો,

કુએસે મહોખખતકે હટા કોન સકેગા.

૯૩ અંએ છ—ઝીઝોટી આખરી ગાના.

શાદી કે ચમનમે હયે ફુલ ખીલે ફુલ ખીલે ફુલ ખીલે—તર્જ.

સખ—શાદીસે યુલશનમે યુલ ફુલ ગએ ફુલ ગએ ફુલ ગએ,

તુમ હમ ગમ બીલકુલ જુલ ગએ જુલ ગએ જુલ ગએ,

છાછ ઘટા હયે અજગ ફેઝા હમે યુલ હયે બની યુલયુલ હયે બના,

કંડો હવા હયે ચમન ખીલા હયે પુરકતકા ગમ જુલ ગએ,

ફઝને ખુદાસે આઘ બહાર સરસરી દીલગીરી હયે તરી બરતરી,

નીસારે યુલ હો મુ' ન હઝાર ખહેતરી સરવરી ફુલ ગએ.

તમામ શુદ્ધ.

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસની કુંપનીએ પ્રગટ કરેલાં પુસ્તકો.

CHEAP AND USEFUL SERIES.

Rs. As. P.

Exhaustive Notes on Lamb's Tales from Shakespeare	0	12	0
Do (with Gujarati Equivalents)...	1	0	0
Exhaustive Notes on Vicar of Wake- field	0	12	0
Exhaustive Notes on Sandford and Merton	0	10	0
Exhaustive Notes on Traveller with free Paraphrase and Text...	0	8	0
Exhaustive Notes on Homer's Iliad Book I	0	6	0
Paraphrase of Goldsmith's Traveller	0	2	0
Short Sentences for Beginners (Eng- lish and Gujarati)	0	2	0
રોયલ સ્કુલ પ્રાઈમરના મિનિંગ.	૦	૪	૦
રોયલ રીડર નં ૧ લાના મિનિંગ	૦	૬	૦
રોયલ રીડર નં ૨ જાના મિનિંગ	૦	૮	૦
રોયલ રીડર નં ૩ જાના મિનિંગ	૦	૧૦	૦
રોયલ રીડર નં ૪ થાના મિનિંગ	૦	૧૦	૦
રોયલ રીડર નં ૫ માના મિનિંગ	૦	૧૨	૦
લાવડુંદૂત પ્રાઈમરના મિનિંગ (મોટા)...	૦	૪	૦
લાવડુંદૂત અંગ્રેજી બીજી ચોપડીના મિનિંગ ...	૦	૬	૦
ફારસી આમાદન નામનો અંગ્રેજી તરજુમો...	૦	૨	૦
શાળોપયોગી કોષ્ટકો	૦	૧	૦
ન્યુ રોયલ નંબર ૧ લાના મિનિંગ	૦	૬	૦
ન્યુ રોયલ નંબર ૨ જાના મિનિંગ	૦	૮	૦
ન્યુ રોયલ નંબર ૩ જાના મિનિંગ	૦	૧૧	૦
ન્યુ રોયલ પ્રાઈમરના મિનિંગ... ..	૦	૩	૦
બાળમિત્રના મિનિંગ	૦	૩	૦
બાળ ચિત્રપોથી અથવા ગુજરાતી પેહેલી ચોપડી ...	૦	૧	૦

વારતાઓના પુસ્તકો.

જાળંધર આખ્યાન ... ૧ ૮ ૦	સર્જનતામેળવાનાં સુધન ૦ ૨ ૦
મહાલક્ષ્મી આખ્યાન... ૦ ૮ ૦	પાર્વતી લક્ષ્મીજીનો સંવાદ ૦ ૧ ૦
સ્ત્રીગિલાસ ગરબાગણી.. ૦ ૮ ૦	રીડલ શીખવાની ચોપડી ૦ ૮ ૦
દક્ષપત્ત અને ધનપાળની	સાવરતી આખ્યાન... ૦ ૬ ૦
વારતા ૦ ૨ ૦	ફીક્ટ ગાર્ડ ૦ ૧ ૦

